

רשומות

הצעות חוק

5 באוגוסט 1969

853

כ"א באב תשכ"ט

צמוד

356

חוק לתיקון פקודת הרוקחים (מס' 3), תשכ"ט—1969

357

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 7), תשכ"ט—1969

חוק לתיקון פקודת הרוקחים (מס' 3), תשכ"ט-1969

1. במקום סעיף 14 לפקודת הרוקחים: (להלן - הפקודה), יבוא: 14. (א) על אף התנאי הנקוב בסעיף 13(ג), רשאי המנהל לתת רשיון זמני לשמש כעוזר-רוקח למי שממלא אחרי התנאים האחרים הנקובים בסעיף 13 והוא בעל רשיון לישיבת ארצי בישראל כמשמעותו בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.² (ב) רשיון זמני יינתן לתקופה שלא תעלה על שנה אחת, ורשאי המנהל להאריך מדי פעם לתקופה נוספת שלא תעלה על שנה אחת, ובלבד שגמר תקפו של הרשיון לא יהיה מאוחר מתום תקפו של הרשיון לישיבת הארצי.	החלפת סעיף 14 "רשיון זמני לעוזר-רוקח"
2. בסעיף 20א לפקודה, בסופו, יבוא: "ולענין זה יראו תלמיד בית ספר אוניברסיטאי לרוקחות המתמחה בבית מרקחת ושאושר כמתמחה על ידי המנהל כאילו היה עוזר רוקח".	תיקון סעיף 20א
3. בסעיף 46 לפקודה, אחרי "פקודה זו" יבוא "או תקנה שהותקנה על פיה".	תיקון סעיף 46

דברי הסבר

בעל הרשיון הממלא את מקומו של הרוקח האחראי לפי סעיף 16(ב); אולם רשאי עוזר-רוקח לרקוח סמים ורעלים בבית המרקחת בהשגחת רוקח אחראי או רוקח בעל רשיון.

עם הקמת בית הספר לרוקחות בישראל התעורר הצורך לתת אפשרות לתלמידיו להתמחות בעבודה מעשית תוך כדי לימודיהם. נוכח ההוראות של סעיף 20א, יש צורך בהוראה מפורשת שתאפשר למתמחה לרקוח סמים ורעלים. מוצע שיראו אותו כעוזר-רוקח והוא יהיה על כן רשאי, כנאמר בסעיף של סעיף 20א, לרקוח סמים ורעלים בבית המרקחת בהשגחתו של רוקח אחראי או רוקח בעל רשיון.

סעיף 3 סעיף 46 לפקודה אומר:

46. כל אדם העובר על הוראה מהוראות פקודה זו או על הוראות צו שניתן לפי סעיף 42א ייאשם בעבירה ויכול שופט שלום לענשו בעונשין הבאים או בכמה מהם, דהיינו -

- (א) קנס בסכום שלושת אלפים לירות;
- (ב) מאסר ללא יותר מששה חדשים;
- (ג) חחרמת החמרים שנעשתה בהם העבירה;
- (ד) ביטול הרשיון וסגירת המוסד, לעולם או לתקופה ידועה;

סעיף 1 סעיף 14 לפקודת הרוקחים אומר:

"לכמה זמן יהא כוחו של הרשיון יפה רשיון לשמש עוזר לרוקח יהא כחו לא יותר משנים עשר חודש ומועדו יתם ביום השלושים ואחד בדצמבר שבכל שנה ושנה, אלא שהוא ניתן להידוש".
הוראה זאת מחייבת את עוזר-הרוקח להודש את רשיונו מדי שנה ומטילה על משרד הבריאות מעמסה של עבודה משרדית מיותרת. לפי סעיף 13(ג) לפקודה, אחד התנאים לרשיון עוזר-רוקח הוא שהמבקש הוא אזרח ישראלי או קיבל רשיון לישיבת קבע בישראל. יש עולים הרוצים להיווכח שיוכלו להשתלב במקצועם בארץ בטרם יחליטו להשתקע בה, ויושבים בישראל במעמד תושבים ארעיים בשנים הראשונות לאחר עלייתם. מוצע על כן לתת להם את האפשרות לקבל רשיון זמני ולהודשו מפעם לפעם, על אף האמור בסעיף 13(ג).

על ידי החלפת סעיף 14 בטלה ההוראה שהגבילה את תקפם של הרשיונות הרגילים לשנה אחת, ובאה הוראה חדשה המאפשרת מתן רשיונות זמניים לעולים כאמור, לתקופה שלא תעלה על שנה אחת.

סעיף 2 סעיף 20א לפקודה אומר:

"רקחת סמים ורעלים ומכירתם 20א. לא יירקחו סמים ורעלים בבית מרקחת אלא על ידי הרוקח האחראי או רוקח בעל רשיון ולא יימכרו ולא יימסרו אלא בהשגחתו של הרוקח האחראי או של הרוקח

1 חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"י, עמ' 1102; ס"ח תש"ך, עמ' 3; ס"ח תשכ"ד, עמ' 104.
2 ס"ח תשי"ב, עמ' 354.

דברי הסבר

וגורם לעיוותים. מספר החכשירים הרפואיים גדול ותכ" שירים מתווספים חדשים לבקרים. המחירים הסיטוניים משתנים לעתים קרובות, בין מחמת שינויים במחירי הייצור ובין מפאת שינויים בתעריפי המכס על חמרי גלם ועל תרופות יבוא. קשה מאד, ולמעשה אף בלתי אפשרי, להחיל מיד את השינויים הנובעים מכך על המחירים הקמעוניים ולעדכן את התקנות. כתוצאה מכך, אם יש הזולה אין הצרכן יכול ליהנות ממנה אלא לאחר זמן. במקרה התייקרות אין הרוקח יכול למכור את התרופה במחיר שנקבע. הדבר גורם לקיפות הלקוחות, מצד אחד, ולעבירת הרבים על החוק, מצד שני. אף אין התקנות מרשות לתת הנהגות, שבעבר היה נהוג לתיתן לצרכנים מסויימים, כגון קשישים שאמצעייהם מוגבלים הנוקקים דרך קבע לתרופות מסויימות מתמת מצב בריאות שהגיל גרמן, וכגון רופאים.

(ה) ביטול תעודת ההיתר למכירת רעל, לעולם או לתקופה ידועה. מן הראוי כי ענשים אלה יחולו גם לענין עבירות על תקנות שהותקנו לפי הפקודה.

סעיף 4 בתיקון הפקודה משנת תשכ"ד-1964, הוסף, בין היתר, סעיף 48, וזו לשונו:

"מחירים אחידים 48. (א) שר הבריאות יקבע בתקנות מחירים אחידים לתרופות, תרכיבים ונסויבים במכירה קמעונית בבתי המרקחת. בכל בית מרקחת יימצא מהירון לעיונו של כל דורש.

(ב) בסעיף זה - "בית מרקחת", למעט בית מרקחת שבבעלותם של מוסד רפואי או של בית חולים. הנסיון הוכיח כי ההסדר שנקבע בסעיף זה קשה לביצוע

מתפרסמת בזה מטעם הממשלה הצעת חוק הגנת השכר (תיקון מס' 7):

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 7), תשכ"ט-1969

1. בחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958, בסעיף 5, בסופו, יבוא "אלא אם נקבע אחרת בהסכם קיבוצי שאישר שר העבודה."
2. תחילתו של חוק זה מיום י"ט בניסן תשכ"ד (1 באפריל 1964).

תחילה

דברי הסבר

של יוצאים מהכלל. לאור מבצע הסיווג של עובדי המדינה ומוסדות הציבור, נקבע בהסכמים הקיבוציים תשלום כולל לדרגות בכירות, המכיל גם תשלום עבור שעות נוספות. הסכם זה עומד בסתירה לאיסור האמור בחוק הגנת השכר. מכאן הצורך בתיקון החוק, בדרך הנהוגה אף בחוקי עבודה אחרים כך שהסכם קיבוצי שאושר ע"י שר העבודה יכול לסטות מהסדרים שנקבעו בחוק.

סעיף 2 מאחר שמרבית ההסכמים הקיבוציים הנוגעים עים בדבר תקפם החל ב"1 לאפריל 1964, מוצע שתקפו של התיקון יהיה מאותו תאריך.

סעיף 1 סעיף 5 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958, קובע לאמור:

"איסור שכר כולל 5. עובד שחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951, חל לגביו ונקבע לו שכר עבודה הכולל תשלום בעד שעות נוספות או גמל עבודה במנוחה השבועית כאמור בחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951, או הכולל גמי חופשה, תמורת חופשה או פדיון חופשה כאמור בחוק חופשה שנתי, תשי"א-1951 - רואים את השכר שנקבע כשכר רגיל בלבד."

האיסור על שכר כולל המפורש בסעיף 5 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958, הוא איסור מוחלט ללא אפשרות

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 86; תשי"ט, עמ' 40; תש"ך, עמ' 99; תשכ"ד, עמ' 35; תשכ"ה, עמ' 14; תשכ"ה, עמ' 256; תשכ"ט, עמ' 53.

[Faint, illegible text covering the majority of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]